

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās.

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 114 (912)

Piektdien, 1956. g. 28. septembrī

7. gads

Izmantot visas iespējas un rezerves lopbarības sagādei Katrai govij ne mazāk par 7 tonnām skābbarības!

Sagatavosim vairāk skābbarības

(Zootehniķis J. Vitoliņš)

Skābbarību var sagatavot no visiem zaļiem augiem, bet augstvērtīgu sulīgo barību iegūst vienīgi no augiem ar pietiekamu cukura saturu. Pie tiem pieder kukuruza, saulgriezes, topinamburs, zaļas auzas, pļavu stiebrzāles, tauriņziežu un stiebrzāļu maisījumi, kāpostu un sakņaugu lapas. Grūti skābējama ir tauriņziežu un pākšaugu zaļā masa, kartupeļu laksti un citi augi ar pārāk mazu cukura saturu. Tie jāskābē maisījumā ar viegli skābējamiem augiem. Dažādu zaļu zaļo masu vajaga rūpīgi un vienmērīgi samaisīt.

Skābbarības kultūras novāc, kad no tām var iegūt visvairāk zaļās masas un daudz viegli sagremojamo barības vielu. Pārāk agri novāktajai zaļbarībai ir ļoti augsts mitruma saturs un mazāk sausas. Kukuruza jāskābē vāļišu piena un dzeltengatavības stadijā. Saulgriezes skābējamas ziedēšanas stadijā. Topinamburs ir izturīgs pret nelielām salnām, tā skābēšanu var uzsākt vēlāk par citām kultūrām. Lopbarības kāposti ir salizturīgi un panes pat 10—12 gradu salu. Tos izdevīgāk izēdināt kā zaļbarību.

Dienā jānopļauj tik daudz zaļās masas, cik var tajā pašā dienā sasmalcināt un iepildīt skābbarības tvertnē. Skābbarības kultūru un lopbarības zaļu novākšanu veic ar skābbarības kultūru kombainiem un pļaujmašīnām.

Labas kvalitātes skābbarību var iegūt jebkura tipa pareizi izbūvētās tvertnēs. Skābbarības sagatavošanai plaši izmanto arī tranšejas un apaļas bedres. Jo blīvāka būs skābbarības masa, jo mazāki būs tās zudumi un labāka sulīgās barības kvalitāte. Skābbarības torņiem un citām tvertnēm jāatrodas tuvu pie kūtim, un tajos nedrīkst iekļūt virca, noteku un grunts ūdeņi.

Pirms skābbarības sagatavošanas jāsvēd lietošanas kārtībā visas tvertnes. Vecie skābbarības torņi un bedres jāizremontē un rūpīgi jāiztīra no gružiem. Jāraugās, lai sienās nebūtu plaisu, pa kurām varētu iekļūt ūdens vai aizplūst skābbarības sula. Apšūtās tvertnes der izbalsināt. Neapšūtās tranšejas jāizolē no zemes ar gludiem dēļiem vai nomāļiem. Ja trūkst dēļu, tvertņu sienas var nosegt ar meijām, liekot

tās stateniski ar galotnēm uz leju, lai tvertnē iepildītā zaļā masa nebūtu saskarē ar zemi.

Mazāk vērtīgu zaļo masu ieskābē arī virszemes stīrpās, tomēr šāds skābēšanas veids saistīts ar diezgan ievērojamiem barības vielu zudumiem.

Tvertni piepilda visā tās platībā, cieši noblīvējot zaļo masu, sevišķi gar tvertnes malām un stūros, ar smagām bļietēm un mīdot kājām koka tupelēs. Garākās tranšejas var noblīvēt ar traktoru vai zirgu. Vēl labāk vienā dienā piepildīt visu tvertni vai sekciju, bet otrā vai trešajā dienā pēc skābbarības masas daļējas noplakšanas virs pusē vēl pielikt vajadzīgo daudzumu barības. Piepildot torņus vai bedres, ik dienas jāpieliek vismaz divus metrus biezs skābbarības slānis. Darbu beidzot, pēdējā iepildītā skābbarības kārtā tiek jo sevišķi rūpīgi un cieši noblīvēta. Ja ir ilgāks pārtraukums torņa vai bedres piepildīšanā, nepieciešams iepriekš nosegt skābbarības virsējo kārtu, lai novērstu barības bojāšanos. Skābbarības tvertnes piepilda ar uzviju. Virs zemes no dēļiem izbūvē apaļu valni — apaļām bedrēm, bet, iepildot garenās tranšejas, uzliek vismaz vienu metru augstus aizturus, kurus atbalsta ar mītiem.

Iepriekšējo nosešanu izdara ar kārtiņu nesagrieztas zāles, kādu liek arī tvertnes dibenā. Pamata segumam jābūt necaurīdīgam. Šim nolūkam noderīgi ir bituminēti segumi un jumta pape. Ja to nav, skābbarību var arī nosegt ar 15 centimetrus biezu māla kārtu, kas sajaukts ar pelavām vai salmu griezumiem. Māla segumu labi salaista ar ūdeni, un tam virsū uzber 40—50 centimetrus biezu zemes kārtu. Kad piepildījums tvertnē nosēdies, nekavējoties jāizpilda zemes kārtā radušās plaisas.

Ļoti parocīgi piepildītās tvertnes nosegt ar biezu, labi pielāgotu dēļu vāku ar šķērskokiem. Uz vāka zemes slāņa vietā tad novieto kaut kādu slodzi — 4—5 centnerus uz katru kvadrātmetru. Lai tvertnē neiekļūtu noteku ūdeņi, ap to izrokams novadu grāvītis. Virs tvertnes vēlams uzcelt nojumi, bet stiprā salā skābbarību vēl nosedz ar skujām vai salmiem.

PĀRSKATS

par skābbarības sagatavošanu rajona kolchozos uz š. g. 25. septembri procentos (pēc plānu komisijas ziņām)

№ p./k.	Kolchoza nosaukums	Plāna izpilde
1.	Darba tauta	73
2.	Čapajeva v. n.	60
3.	Stalīna v. n.	58
4.	Strauts	53
5.	Darbs	46
6.	Brīvais zemnieks	43
7.	Lejina v. n.	38
8.	Molodaja gvardija	38
9.	Maļenkova v. n.	34
10.	Zelta vārpa	33
11.	Ziedošā vārpa	32
12.	Kaļiņina v. n.	31
13.	Dzimtene	29
14.	Nākotne	26
15.	Sarkanais karogs	26
16.	Draudzīgais maijs	23
17.	Latgales zieds	18
18.	Oškalna v. n.	17
19.	1. Maijs	15
20.	Ciņa	14
21.	Uzvara	14
22.	Vorošilova v. n.	10
23.	Molotova v. n.	10
24.	Padomju Latvija	9

1956. lopkopības gads tuvojas nobeigumam. Vēl mēnesis un iestāties lopu kūlī stāvēšanas periods, bet lopbarības krājumi rajona kolchozos ļoti niecīgi. Tā rupjās lopbarības — siena sagādes plāns izpildīts tikai par 21 procentu, lielākā daļa salmu nav uzskaitīti un pieņemti ar aktiem.

Nav labāks stāvoklis arī ar sulīgās barības sagatavošanu.

Lūk, tikai četri kolchozi rajonā ielikuši vairāk kā pusi no nepieciešamā daudzuma skābbarības. Tie ir kolchozi „Darba tauta“, Čapajeva vārdā nosauktais, Stalīna vārdā nosauktais un kolchozi „Strauts“. Turpretī veselai rindai kolchozu skābbarības plāns izpildīts tikai par 10—20 procentiem.

Ar tādu barības bazi kā šodien var lopus tikai burtiski „izvilkt“, bet vai no tādām lopiem nākošgad—ziemā un vasarā var iegūt labu produkciju?

Skābbarības krājumu palielināšanai jāizmanto ne tikai šim nolūkam domātās kultūras, bet viss, kas iespējams. Pļavu un āboliņu atāls, sakarā ar vēso vasaru un sliktu rudeni, nenogatavojušās auzas, miežus un citu vasarāju. Plaši ir cukurbiešu un kartupeļu lauki, kas bagāti ar lapām un lakstiem. Tā tad ir no kā gatavot skābbarību un tas ir jādara.

Šim nolūkam ieteicams katrā kolchozā organizēt brigādi, kas nodarbotos tikai ar skābbarības sagatavošanu. Šādas brigades jāorganizē katrā kolchozā. Nenorīkot šos cilvēkus citos darbos iekams skābbarības plāns nav izpildīts.

Ja mūsu lopu būs apgādāti ar lopbarību pietiekošā daudzumā, tad arī ziemas periodā nesamazināsies lopu skaits, augs izslaukumi, augs kolchoznieku labklājība.

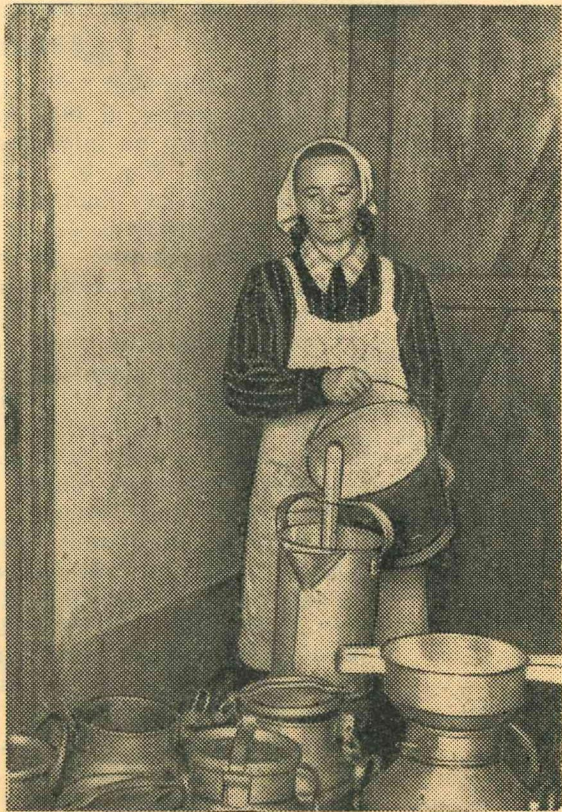
Lini noplūkti

Šoruden mūsu kolchoza laudis organizēti veic rudens lauku darbus. Nekavēja mūs augusta dienās arī lietuvu novācot ziemājus. To pļauju veicām samērā īsā laikā un bez zudumiem. Reizē ar ziemāju kulšanu kolchozniekiem sākam izsniegt avansā graudus. Tagad gandrīz visi arteļa biedri par astoņu mēnešu dienām jau avansā saņēmuši 1 kg graudu un 1 rubli naudā uz katru izstrādes dienu. Kolchoznieku avansēšana un drošā, ievērojami lielāka izstrādes dienas apmaksā, šogad aktivizē visus kolchozniekus darbā.

Iestājoties labam laikam darba tempi ievērojami pieauga un pašlaik kolchoza linkopji noplūca pēdējo sauju līnu. Atliek tikai tos tālāk apstrādāt. Līnu raža šogad mūsu kolchoza visās trijās brigādēs ir ievērojami lielāka kā pagājušajā gadā un caurmērā dos 4 cnt līnšķiedras no 1 ha. Pirmo izmērcēto un izkaltēto līnu partiju stiebrīpus aplūkojot un pārbaudot līnu šķiedras gatavību pieredzējušie linkopji cer līnšķiedru tālāk labi apstrādājot nodot 12. numurā. Tas kolchozam dos no 50 ha lielās līnu platības ap pusmiljonu rubļu lielu naudas ienākumu un vairākas desmit tonnas graudu.

Nobeidzot līnu plūksanu atbrīvojušies cilvēki ieslēdzas darbā pie vasarāja pļaušanas un kulšanas. **A. Bernāns,** kolchoza „1. Maijs“ priekšsēdētājs

IZSLAUKUMU PLĀNS—IZPILDĪTS

Attēlā: kolchoza „Nākotne“ slaucēja Anna Soltuma darbā

Bieži citu kolchozu kolchoznieki un zootehniķi vaicā, kā kolchoza „Nākotne“ slaucēja Anna Soltuma panāk augstus piena izslaukumus no katras govys?

Taču nekādu tur sevišķu apstākļu un noslēpumu nav. Viss atkarājās no pašas slaucējas.

Anna Soltuma par slaucēju strādā no pirmās kolchoza nodibināšanas dienas. Viņas kopšanā ir 9 govys. Pagājušajā gadā viņa no katras govys izslauca 2682 litri piena, bet govys „Vārpa“, deva pat 3.300 litrus. Viss viņas darbs noris pēc stingri noteikta dienas režīma. Noteiktā laikā viņa baro, tīra un slauc savas govys. Visas kolchoza govys tāpat kā Annas Soltumas saņem 800 gr spēkbarības (rausus), 4 spainus šķiedra un zaļbarību pēc vajadzības. Ūdeņi lopu dzer bagātīgā daudzumā, jo lopu fermā iekārtota automatiskā dzirdināšana.

Drīz sāksies kūlī stāvēšanas periods, bet slaucēju tas nemaz neuztrauc. Šogad pateicoties rūpīgu roku darbam, labi padevušies sakņaugi piefermas lauciņā.

Pašlaik no katras govys Anna Soltuma izslaukusi 2600 litri piena, kas bija paredzēts kolchoza plānā. Salīdzinot ar pagājušā gada rudeni, šogad izslaukums ir daudz lielāks. Tagad viņa stājusies pie paaugstinātu saistību izpildes. Ar darba mīlestību un ticību saviem spēkiem, „Labākā rajona slaucēja“ attaisno savu goda pilno vārdu. **I. Krūmiņa**

Partijas dzīve

Ražot tikai teicamas kvalitātes produkciju

(No rajona rūpkombināta partijas pirmorganizācijas atklātās sapulces)

„Galds, ko nesēn iegādājos veikalā un ko ražojis rajona rūpkombināts — sabrukā. Bet man jau piektais lampas stikls saplīsa“, jā, mūsu rūpkombināta ražotā produkcija tomēr ir zemās kvalitātes.

Ne vienu reizi vien par darbaļaužu pretenzijām rakstīts gan vietējā, gan republikaniskajā presē, nevienu reizi vien par to runāts dažādās sapulcēs un apspriedēs, taču viss palika pa vecam. Rajona rūpkombināta ražotā produkcija neatbilst iedzīvotāju prasībām.

Pareizi izdarīja rūpkombināta partijas pirmorganizācija, sasaucot atklāto partijas sapulci, lai pārrunātu, kā rast izeju no šī neciešamā stāvokļa. Patiešām sapulcē noskaidrojās vairāki apstākļi, kas nebija līdz tam zināmi. Tā inženieris-technologs Kotkevičs atzīmēja, ka produkcijas kvalitāte atkarīga no darba iekārtas: nav gredzenu, formas ir jāapmaina, vēl sliktāk ar lampu formām — 10 numura pavisam novecojušās un nav vairs pielietojamas. Vajadzīgi arī svāri, bet tādu nemaz nav. Produkcijas kvalitāte atkarīga galvenokārt no kontroles, taču kontroles trūkuma dēļ arī šodien saražotā produkcija netiek numurēta.

No vienas puses ir labi, ka inženieris partijas sapulcei atklāja šos trūkumus, taču to nevar piedot arī viņam b. Kotkevičam. Kāpēc tad viņš nav neko darījis savlaicīgi, nav gādājis par nepieciešamās iekārtas nodrošināšanu?

Daudzi trūkumi atklājās arī ķieģeļu rūpnīcā. Lūk ko saka ķieģeļu rūpnīcas vadītājs b. Šerskis — „Mums ir izgājis no ierindas spiedes veltis, kas tagad laiž cauri kaļķu piciņas — tas atstāj negatīvu iespaidu uz ķieģeļu kvalitāti. Arī prese saplīsusi. Slikti ir ar kurināmo. Kūdra ir pārāk slapja, tā nenodrošina vajadzīgo siltumu ķieģeļu apdedzināšanai. Mums ir vajadzīgas akmeņogles. Mūsu darbnīcai nav arī jumta, strādnieki atsakās tādos apstākļos strādāt.

Tāda bilde ir ķieģeļu rūpnīcā. Diemžēl līdz šim šāds stāvoklis nevienu neuztrauca.

Komunists b. Staris pastāstīja, cik negodīgi izturas pret produkcijas iepakojšanu kontroles darbinieki. — Aizbraucu Rīgā, lai nodotu mūsu produkciju pasūtītājiem, man prasa, cik kastē esot pudelišu. Kad es nosaucu vajadzīgo skaitu, izrādījās, ka ne viena kaste neatbilst manai atbildei. Vainīgo arī grūti mūsu apstākļos atrast, jo, kā jau minēja pārējie biedri, produkcija netiek numurēta.

Viens no galvenajiem sliktās kvalitātes produkcijas ražošanas cēloņiem rūpkombinātā ir sliktā darba organizācija. Tādā lielā uzņēmumā kā rūpkombināts ir arī prāvs skaits priekšnieku — gan atsevišķu nozaru vadītāji, gan inženieri un cechu vadītāji, kontrolieri un darbnīcu vadītāji. Taču starp visiem viņiem trūkst istas, lietiskas sadarbības. Arī sapulcē par to runāja komunisti, — dažreiz pie mums gadās arī tā, ka lai nokārtotu kādu jautājumu, jāstaigā no viena priekšnieka pie otra, neko nevar atrast un jautājums jāatliek uz citu dienu... Ļoti labi, ka šodien partijas sapulcē mēs varam izrunāties, atklāt trūkumus un izejot no šīs sapulces sāksim strādāt pa jaunam.“ Pareizs ir šis komunistu lēmums, un nav šaubu, ka viņi tiks godam galā katrs ar savu uzdevumu.

Turpmāk partijas pirmorganizācijai vairāk jāstrādā ar bezpartejisko aktīvu, ciešākām saitēm jābūt ar vienkāršajiem strādniekiem. Par to, ka partijas pirmorganizācija līdz šim to neievēroja, pierāda arī šī sapulce, kurā strādnieki nemaz nepiedalījās. Runājot ar strādniekiem noskaidrojās ka partijas sapulces sasaukšanu tie nemaz nav zinājuši. „Tur jau vairāk tikai priekšniecība...“

Taču, lai likvidētu esošos trūkumus rūpkombinātā, komunistu domas ļoti derētu paklausīties plašākām strādnieku masām. Arī priekšniecībai nebūtu par sliktu dzirdēt vienkārša strādnieka vārdu.

Komunistu pieņemtais lēmums sekmēs produkcijas kvalitātes uzlabošanu kā arī daudzu citu trūkumu novēršanu.

K. Ivanova

Kļūdas izlabojums

Mūsu laikraksta 26. septembra numurā paziņojumā par daudzbērnu māšu apbalvošanu ieviesusies kļūda redakcijas vainas dēļ.

Anna Jeronima m. Vilkauša ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Dekretu apbalvota nevis ar ordeni „Mātes Slava“ III pakāpi, kā tas iespiests avīzē, bet gan ar medaļu „Mātes medaļa“ II pakāpi.

RAJONA DARBAĻAUDIS!

Neaizmirstiet abonēt savu rajona laikrakstu

„UZVARAS CEĻŠ“

1956. gada ceturtam ceturksnim abonēšanas maksa par trim mēnešiem 3,90 Rbļ.

Šoruden
Vorošilova vārdā nosauktajā kolchozā

Plānojot un ceļot domā par nākotni

Vorošilova vārdānosauktais kolchozs 1956. saimniecības gadā guvis jaunus, labus sasniegumus darba disciplīnas nostiprināšanā, laukkopības, it sevišķi linkopības attīstībā un straujā kolchozu sabiedrisko ēku celtniecībā.

Šogad ievērojami palielinās kolchoznieku materiālā labklājība. Tiek likti pamati plašām kolchoza saimniecības attīstības perspektīvam.

„Nav kolchozā neviena saimniecības sektora, kur mūs negaidītu liels un neatliekams darbs, bet šis darbs veicams mūsu pašu interesēs, tāpēc mēs komunisti, komjaunieši un kolchoznieki nebīstamies grūtību un ieliekam darbā sevi visu, lai kolchoza saimniecība augtu un nostiprinātos, lai pieaugtu kolchoznieku materiālā un līdz ar to kulturalā labklājība“, saka kol-

choza priekšsēdētājs, komunist b. Agafonovs.

Patiešām daudz šogad paveikuši Vorošilova vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki. Un it sevišķi kolchoza celtniecībā. Ne par velti kolchozs izvirzījies šajā darbu nozarē pirmā vietā rajonā.

Jau pagājušajā gadā tika likti pamati vairākām sabiedriskām ēkām. Šogad nobeigta vistu kūts, beigta cūku fermas mechanizācija, katrā brigādē uzcelta govju vasaras novietne, uzbūvēta un iekārtota jauna spēcīga kalte, kas nodrošina labības teicamu uzglabāšanu un linu savlaicīgu un kvalitatīvu apstrādi, iegādāta 35 kilovatu spēcīga elektrostacija, kas darbina galdnieku darbnīcas universalēvelmašīnu, tiek elektrificēta kalte, elektrificēs tuvākās fermas un kolchoznieku mājas, šova-

sar iesāktas būvēt divas četrpārīgu liellopu kūtis 128 galvām katra. Vienu no tām šogad nodos ekspluatācijā. Lopkopju smagā darba atvieglināšanai iekārtoti četri uzkarināmie sliežu ceļi, vienā fermā iekārtota automatiskā lopu dzirdināšana.

Jau sen galvenā cīņa visās brigādēs notiek par kūtsmēslu daudzuma palielināšanu, kā galveno atslēgu lauku auglības palielināšanai, barības bāzes nostiprināšanai lopkopībā. Uz to tiek virzīta arī sabiedrisko lopu kūšu celtniecība. Reizē ar fermu celšanu, tajās izbūvē arī mēslu krātuves, bet vecās rekonstruē un arī tajās iekārto mēslu krātuves. „Šogad“, saka b. Agafonovs, „mēslus uz laukiem vedīsim pēc noteiktiem laika periodiem un novietosim tikai lielās gubās. Tas samazinās zudumus“.

Nav masu politiskā darba

Kolchozā ir liela komjaunatnes pirmorganizācija — 18 biedri. Vairāk kā pussimts jauniešu. Ir ciema padomes kluba vadītājs, bibliotekare un daudz citu darbinieku. Liekas, ka agitācijas un propagandas darbam vajadzētu būt. Bet tās tā nav. Ciema padome un kolchozs te ir viens un tas pats, jo ciema padomes teritorijā tikai viens kolchozs. Jājautā, kāpēc te vajadzīgas divas sienas avīzes gandrīz vienā vietā. Saņemams, ja vietējo avīžu izdevumi ir vairāki, jo labāk, bet tikai tad, kad tās var parādīt katra savu materiālu. — Bet te kā ciema padomes tā kolchoza sienas avīzes, lai kā kad kolchoza brigādēs un posmos iet sīva cīņa par šī gada ražas novākšanu, runā par vispasaules miera cīņu, par tautu spartakiadi utt. lietām, kas pilnīgi nav saistītas ar kolchoza ikdienas darbu.

Jājautā ciema padomes kluba vadītājam Arvidam Točam, visiem komjauniešiem, kāpēc neizdot sienas avīzes katrā brigādē, kaujas lapiņas katrā posmā? Bet rakstīt tik daudz kā. Lūk, komjauniešu linu posms, lūk, strādnieki kaltē, brigādēs un fermās, kas nežēlojot ne ko apzinīgi veic lielu darbu, bet lūk skābbarības tvertnes netīras, bet to tīrīšanai nozīmētie cilvēki darbu neveic, jo darba laikā piedzērušies, lūk, nosalusi kukuruza, bet govīs dod maz piena, lūk, kluba vadītājs b. Točs dodas uz kaimiņu kolchozu uz dejām, pašu klubā klusums. Te visu vasaru nav bijis neviena pašdarbības vakara. Pārtraucis darboties arī agitkolektīvs. Tik daudz ir ko atspoguļot no pašu dzīves. Nav vajadzības gari un plaši runāt — zotīvi un negatīvi varoņi ir pašu mājās vajag tik tos vilkt gaismā.

A. Birzāks

Redaktore H. JEROFEJEVA

Kur darbs, tur panākumi

Nav iespējams attīstīt lopkopību neattīstot graudkopību. Tāpēc šodien laukkopībai Vorošilova vārdā nosauktajā kolchoza kolchoznieki pievērš vislielāko uzmanību. Jau agrā pavasarī, tūlīt pēc komplekso brīgažu noorganizēšanas partijas biedri un aktīvs ķērās pie galvenā visu darba rezultātu stimulētāja un veicinātāja darba — disciplīnas nostiprināšanas. Kā rezultātā pavasara sēja tika veikta savlaicīgi un labi sastrādāta augsnē. Daudz organizatoriska darba veica komplekso brīgažu brigadieris, kolchoza agronome E. Putāne, kolchozam teicami palīdz MTS labākā traktoristu brigade, kuru vada komunisti Viktors Ivanovs.

Pašlaik redzami jau šī gada ražas lielumi. Ziemāju sējumi, kuru bija šogad vairāk kā pagājušajā gadā deva caurmērā 7 centnerus graudu no 1 ha, bet atsevišķos laukos bija 25—30 cent graudu. Vēl labāk audzis vasarājs. Ir nopļauti jau lauki, kur 1 ha dod 18 cent auzu. Graudaugu

„Robi“ traucē

Ir labi vispusīgi veikt celtniecības darbus, ir labi iegūt teicamas linu un labas graudaugu ražas. Par to jāslavē cilvēki, labākais jāpārņem pārējiem kolchoziem, bet asi un nosodami jākritizē kolchoza valde, lauksaimniecības speciālisti par to, ka šogad kolchoza sabiedriskie lopi suliņgās lopbarības sagatavošanas jautājumā atstāti pabērna lomā. No plānotajām 937 tonnām skābbarības ielikta 94 tonnas. Tas ir uz vienu sabiedrisko govī neiznāk pat pustonnas nerēķinot nemaz teļus, cūkas utt. Vai nebija un nav no kā skābbarību gatavot? Bija un ir. Kolchozā bija apsēts 44 ha tīras kukuruza, no kurām varēja ievākt ap 800—900 tonnu zaļās masas, bet tagad... To visu „novāc“ salnas. Kukuruzas audzēšanā ieliktais darbs, aizņemtais platības nav devušas

kulturas jau novāktas vairāk kā divu trešdaļu platībā.

Vispriecīgākās brigadieru, posminieku, jauniešu un pārējo kolchoznieku sejas kļūst, kad runā par liniem. 127 ha linu jau tikpat kā noplūkti — palikuši pēdējie hektari. To raža caurmērā pa kolchozu ir 4—5 cent, no ha, bet komjaunatnes pirmorganizācijas sekretares A. Andrejevas posms izaudzējis 6 cent šķiedras no hektara.

Laukkopībā iegūtā produkcija jau nodrošināja par septiņu mēnešu izstrādes dienām avansā izsniegt pa 1 kg graudu un un 1 Rbļ uz izstrādes dienu. Kā priekšsēdētājs, tā brigadieris pārliecināti stāsta, ka, saimniecības gadu noslēdzot, kolchoza ienākumi nodrošinās izstrādes dienas apmaksā 2 kg graudu un 5—6 Rbļ naudas. Pie kam jau šogad, kolchoza izstrādes dienu avansēšanai nākošā gada sākumā, rezervēs līdzekļus no šī gada ienākumiem. Tas ievērojami kāpinās darba disciplīnu, veicinās nākošā gada darbus.

neko. Tajā laikā, kad no 1 govīs caurmērā gada laikā izslaukts tikai 1020 l piena. Divas reizes mazāk kā kolchozā „Nākotne“. Nopietnu kritiku pelna, kā kolchoza priekšsēdētājs, tā zootehniķe b. Kuzmina, kas jau septembra pirmajās dienās zināja, ka mēneša otrajā dekadē gaidāmas salnas, bet netika pārkārtoti darbi, netika cilvēki no liniem pārņemti skābbarības sagatavošanai. Tajā pat laikā kolchozs atteicās no piedāvātajiem palīgiem — skolu audzēkņiem.

Nav uzskaitīta un pieņemta ar aktiem arī rupjā lopbarība. Kas tagad jādara, lai kaut cik saglabātu lietošanai nosalušo kukuruzu? Daļa no tās jāsarzā un izkaltējot jāizlieto rupjā barībā, daļu tās jāieliek bedrēs skābbarībai tīrā veidā un kopā ar mīstru, cukurbiešu un runkuļu lapām.